

lertid ikke, at Spørgsmaalet om Erhvervelsen af et saadant større Vandsærffib maa betragtes for opgivet". Tanken er altsaa ikke opgiven. Men er der Noget, som dette Thing tager Hensyn til ved Afstemningen over Vædringsforslagene til Finantsloven, er det dog de Udtalelser i Betænkningen, som følge disse Forslag fra Udvalget. Det forekommer mig altsaa, at det er et aldeles ubefoiet Angreb, der i den Henseende er blevet rettet, og jeg finder, at det ogsaa i en anden Henseende er et ubefoiet Angreb, idet der er gaaet saa stærkt tilfæls mod dette „Brud paa Systemet". Systemet! Hvad er det for et System, der er fulgt? I 1867 kom den daværende Marineminister frem med et Forslag og forlangte paa Grund af den uhyre Nødvendighed, paa Grund af, at den hurtigst mulige Anskaffelse var en Nødvendighed, et større Beløb til det af Forvarskommissionen omtalte større Vandsærffib. Rigsdagen sagde dengang Nei, rigtignok fordi der ikke dengang forelaa Tegninger, Planer o. s. v. Det var altsaa et betinget Nei. Nu skulde man have ventet, at efter et saadant betinget Nei vilde Marineministeren i næste Samling være fremkommen med sin Anmodning, men den ærede nærværende Ordfører udtalte dengang i et Foredrag, som har forbauset mig, at den første Opdagelse, man gjorde ved at gennemlæse den daværende Marineministers Budget, var, at der Intet var forlangt til et saadant Skib trods den kun betingede Regtelse. Og vi finde nu den mærkværdigste Optræden, som i lang Tid er seet i denne Forsamling; i Udvalget var der Uenighed, i Thinget, ja selv i Regjeringen var der Uenighed, Alt var uenigt. Ministeren opførte sig paa den høist mærkværdige Maade, at han saa at sige — om jeg maa bruge dette Udtryk — ligesom beilede til dette Things Initiativ; han vilde fra dets Side tvinges til at anskaffe et saadant Skib. Dette var jo dog en mærkværdig Optræden. Smidlertid forelaa der, om jeg huffer ret, ved 3die Behandling Tegninger og Planer, som vare fremkomne, men som vi idag have hørt ikke vare tilfredsstillende, og nu kom Uenigheden først ret frem; thi nu delte Udvalget sig — ja, jeg veed ikke i hvormange — i mange Grupper. Vi

hørte Udtalelser fra Conseilspræsidenten, der ikke stod i den allerbedste Overensstemmelse med den daværende Marineministers — altsaa var der Uenighed i Regjeringen — og fra Thinget lod der de allerforffjelligste Stemmer. Nogle vilde have Skibet strax bestilt i Udlandet, og det var vægtige Stemmer, man hørte derfor; andre vilde have Skibet bygget paa vort eget Værft, og atter Andre, hvad jeg vil kalde den daværende befindige Deel af Udvalget, fraraadede Bevillingen. (Modsigelse). Jeg kalder det nu befindige Folk efter min Opfattelse, og det forekommer mig, at der foreligger meget gode og vægtige Grunde, som vise, at det var befindige Folk, der havde taget denne Beslutning. Den første Grund herfor var det meget omtalte Tidsspørgsmaal. Tiden var dengang fastsat til 5 Aar, og om det ogsaa paastaes fra forffjellige Sider, at vi maae tage et Aar fra, saa paastaer jeg paa den anden Side, at dette er i høt Grad usikkert. Jeg gad seet den, der vil paastaae, at vi kunne bygge et saadant Skib under 4 Aar paa vort eget Værft, nota bene fra den Dag, Bygningen begynder; thi forinden gaaer der jo ogsaa megen Tid hen med Forhandlinger. Planen skal lægges, Tegning udarbejdes, og dernæst skal Arbejdstegningen udarbejdes, thi vi vide, at Raamaterialet i en vis forarbejdet Tilstand indforffrives fra England. Det er billigere paa denne Maade, og dette kan jeg derfor ikke have Noget imod. Det skal forffrives fra Fabrikanten og sendes hertil. Jeg troer ikke, at jeg overdriver, naar jeg siger, at der meget let kan hengaae $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Aar med alt dette. I denne Henseende kan jeg henholde mig til den daværende ærede Ordfører. Vi faae altsaa $4\frac{3}{4}$ Aar, saa at jeg troer, at Tidsspørgsmaalet er meget vægtigt. Den anden Grund var Hensynet til Værftets Midler og Arbejdskraft. Jeg skal nu gjerne indrømme, at Arbejdskraften har udviklet sig glædeligt; ogsaa i denne Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgtreds (Fenger), idet jeg ikke lægger saa stor Vægt paa de Feil, hvormod der synes at skulle stee saa stort Spektakel; men vi have jo seet disse Feil, og de kunne gjentages. Den samme Grund er nu ligesaa